

Partnerlandsstrategi for Somalia

Arbeidet med partnerlandstrategiene startet i kjølvannet av Stortingets behandling av St. Meld. 17 (2017-2018) Partnerland i utviklingspolitikken (Partnerlandsmeldingen) i desember 2018. Formålet med strategiene er å legge et langsiktig og forutsigbart rammeverk til grunn for utviklingen av samarbeidet med partnerlandene og dermed sikre gode og varige resultater av innsatsen. Dette ligger fast.

Målet for samarbeidet er å bidra til en inkluderende bærekraftig utvikling i partnerlandene i tråd med bærekraftsmålene. Målet om at ingen skal utelates står sentralt. Samarbeidet med partnerlandene skal ta utgangspunkt i landets nasjonale planer og målsettinger, og i Norges utenriks- og utviklingspolitiske prioriteringer. En betydelig andel av norske bistandsmidler går gjennom FN, globale fond og multilaterale utviklingsbanker. Det er en prioritert oppgave å følge opp Norges multilaterale politikk, inkludert bidra til innspill og læring om hvordan de multilaterale organisasjonene fungerer samt styrke deres evne til å bistå vertslandet i oppfølgingen av bærekraftsagendaen.

Covid-19-pandemien har skapt en helt ny situasjon med særlige behov i utviklingsland. Dette er behov det er svært viktig å komme raskt i møte for å berge liv og begrense de langsiktige konsekvensene av pandemien. Derfor har betydelige bistandsmidler blitt omdisponert til tiltak for å møte konkrete utfordringer i forbindelse med pandemien, og tiltak som motvirker de negative konsekvensene covid-19-tiltak har hatt i land.

Pandemien rammer kvinner og barn hardt. Seksualisert og kjønnsbasert vold øker, tilgangen til helsetjenester og utdanning reduseres, og kvinners muligheter til å delta i økonomisk og politisk liv begrenses ytterligere. For et år siden ble det besluttet at halvparten av all norsk land-til-land bistand skal ha likestilling som hovedmål eller delmål. Å rette oppmerksomheten mot kvinner og jenters situasjon er enda viktigere nå.

Universell helsedekning (UHC) er en prioritering innenfor norsk innsats for global helse. UHC handler om å gi alle innbyggere tilgang til grunnleggende helsetjenester- Helsesystemstyrking er avgjørende for å nå bærekraftsmålene. UHC vil også styrke lands evne til å oppdage og håndtere utbrudd av smittsomme sykdommer.

Pandemien fordyper eksisterende utfordringer innen områder som helse, utdanning, sosial og økonomisk utvikling i partnerlandene. Vi vil derfor videreutvikle partnerlandsstrategiene for på best mulig måte imøtekomme partnerlandenes behov.

1. Bakgrunn

Det internasjonale samarbeidsprosjektet for fred og stabilitet i Somalia har gitt resultater. Fra et tilnærmet nullpunkt etter tre tiår med borgerkrig, tar nasjonale og lokale institusjoner form. Politiske konflikter løses i hovedsak uten bruk av vold. Valget i 2017 resulterte i en fredelig maktovertakelse. Regjeringen har iverksatt en omfattende reformagenda innen økonomi, sikkerhet, demokrati og sosiale tjenester. Spesielt de økonomiske reformene har gitt solide resultater, og multilaterale finansieringsinstitusjoner indikerer en normalisering av forholdet til Somalia med gjeldslette i 2020.

Det positive anslaget til tross, utfordringene er betydelige. Somalia er en svak stat med begrenset kapasitet til å ivareta sikkerhet og grunnleggende sosiale behov. FNs levekårsstatistikk dekker ikke Somalia, men det estimeres at hele 67-77 prosent av

befolkningen lever under den internasjonale fattigdomsgrensen på \$1,90 per dag. Gjennomsnittlig årlig inntekt per innbygger på \$332 er en av de laveste i verden. Dette gir høy sårbarhet i forhold til sult og underernæring. Befolkningsveksten er høy og nær 70 prosent av innbyggerne er under 30 år. Ungdom flere steder er utsatt for radikaliserings og rekruttering til kriminell virksomhet. Myndighetene har begrenset territoriell kontroll og Al-Shabaab utgjør fremdeles en alvorlig sikkerhetstrussel i både Somalia og nabolandene. Finansieringen av AUs fredsbevarende styrke (Amisom) er under press og FNs sikkerhetsråd har vedtatt å overføre ansvaret for sikkerheten til myndighetene. Dette har fremskyndet det viktige arbeidet med reform av sikkerhetssektoren, men gjennomføringen er politisk komplisert og tidkrevende. Det foreligger en omfattende strategi for å sikre varig stabilisering og sivil gjenoppbygging av lokalsamfunn som er frigjort fra Al-Shabaab. Innsatsen mot piratvirksomhet har gitt resultater, men kriminelle nettverk i det maritime domenet opererer innenfor menneskesmugling og ulovlig handel med våpen og trekull. Dette og ytterligere ustabilitet gjennom finansiering og utrustning av terrornettverk, redusert havsikkerhet og korrupsjon. Irregulær migrasjon fra og via Somalia medfører utfordringer både for migranten selv og landet de ankommer til.

Etableringen av en føderal styringsmodell for Somalia har stått sentralt i arbeidet med å håndtere klankonflikter. Selv om det nå er dannet føderale medlemsstater, gjenstår mye av arbeidet med føderaliseringprosessen. Regjeringen i Mogadishu har ikke evnet å etablere en tilstrekkelig tillitsfull prosess med medlemsstatene, og fordeling av makt, ressurser og ansvar mellom føderalt- og medlemsstatsnivå forblir det sentrale politiske stridstema i Somalia. Dette hindrer fremgang på flere viktige områder. Imidlertid har det blitt utarbeidet en nasjonal forsoningsstrategi som kan bidra til redusert konfliktrisiko og støtte opp om etableringen av en fungerende nasjonalstat.

Frie demokratiske valg på føderalt nivå er en sentral prioritet for både Somalia og det internasjonale samfunn. Samtidig er det flere prosesser som må gjennomføres for at dette kan bli en realitet, blant annet må en revidert grunnlov og en ny valglov på plass. En godt forankret grunnlov er sentral for både demokratiske reformer og politisk stabilisering i Somalia. Stabilitet på bakken er dessuten et viktig premiss for gjennomføring av legitime valg med bred deltagelse. Menneskerettighetssituasjonen i Somalia er utfordrende, både på grunn av manglende lovverk og manglende implementering av det lovverket som eksisterer. Særlig kvinners rettigheter har utfordrende kår, og mange møter betydelige barrierer mot reell deltakelse i politiske prosesser. Forekomsten av seksuell og kjønnsbasert vold er betydelig, og kjønnslemlestelse av kvinner er meget utbredt.

Somalia fortsetter å være blant verdens mest langvarige humanitære kriser. Situasjonen er preget av klimautfordringer, konflikt, manglende sikkerhet og et høyt antall flyktninger i nabolandene og internt fordrevne. Dette innebærer utfordringer i forhold til bosetting, beskyttelse og rettigheter. Retur og migrasjon skal inngå som en integrert og sentral del av forholdet til Somalia.

Bakgrunn for norsk innsats

Gjennom sin ustabilitet har Afrikas Horn og Somalia blitt en del av Europas sikkerhetspolitiske nærområde. Stabiliserings- og utviklingsinnsats i Somalia blir dermed også en del av Norges utenriks- og sikkerhetspolitikk.¹ *Strategisk rammeverk for norsk innsats i sårbare stater og regioner* oppgir prioriterte innsatsområder som er godt dekkende for Norges engasjement i

¹ Medl. St. 36 (2016 – 2017): Veivalg i norsk utenriks- og sikkerhetspolitikk.

Somalia. Innsatsen bygger også på inngående kunnskap om lokal utvikling, prosesser og aktører over en lengre periode.

Norge har hatt et humanitært engasjement i Somalia siden Ogaden-krigen på slutten av 1970-tallet og norske organisasjoner har et betydelig fotavtrykk i landet. I tillegg har Norge støttet en rekke fredsinitiativ i regi av FN, Igad og frivillige organisasjoner. I 2001-2002 var Norge «penholder» for Sikkerhetsrådets arbeid på Somalia, og i 2005 etablerte Norge sammen med USA den internasjonale kontaktgruppen for Somalia. Norge var videre en sentral støttespiller for arbeidet med å få på plass en midlertidig grunnlov i 2012 som muliggjorde det første parlaments- og presidentvalget. Norge initierte Somalia Special Financing Facility (SFF) i 2013 for å støtte opp under den første regjeringens arbeid med å etablere fungerende myndigheter. Norges politiske og økonomiske støtte er anerkjent og har gitt oss et godt utgangspunkt for å videreføre en sentral rolle i utviklingen i Somalia.

2. Strategiske mål og prioriterte innsatsområder

Norsk innsats i Somalia vil primært underbygge Somalias egne bestrebelser på å reetablere en fungerende stat som kan ivareta grunnleggende funksjoner som sikkerhet og utvikling for egen befolkning. En ny og omfattende nasjonal utviklingsplan for perioden 2020 – 2024 ferdigstilles i 2019. Innsatsen reflekterer også Norges bredere utenrikspolitiske interesser knyttet til Somalia og regionen, med referanse til det strategiske rammeverket for norsk innsats i sårbare stater, målsettingene i *Meld. 17 2017-18 Partnerland i utviklingspolitikken og andre sentrale utviklingsmeldinger og strategier*.¹

Med referanse til Bærekraftsmålene vil de strategiske målene for norsk innsats i Somalia være:

1. Myndighetenes evne til å gi befolkningen sikkerhet, stabilitet og grunnleggende tjenester er bedret.

Bærekraftsmål 2 – Utrydde sult, 3 – God helse, 4 – God utdanning, 6 – Rent vann og gode sanitær forhold og 16 – Fred og rettferdighet.

Prioriterte innsatsområder:

- Støtte til stabiliseringsinnsats gjennom
- langsiktig kapasitetsbygging av nasjonale og lokale myndigheter
- synlige tiltak som gir rask effekt og som fremmer myndigheters legitimitet.

2. Somalia kan vise til bedret styresett og ansvarlige myndighetsinstitusjoner som respekterer menneskerettighetene.

Bærekraftsmål 5 – Likestilling mellom kjønnene og 16 – Fred og rettferdighet.

Prioriterte innsatsområder:

- Støtte tiltak innen inkluderende politikk, f.eks. grunnlovsrevisjon, parlamentarisk styre og utviklingen av føderale medlemsstater og distriktsmyndigheter, samt tiltak som gjør Somalia i stand til å etterleve sine internasjonale menneskerettighetsforpliktelser.
- Samarbeidet om migrasjon gjennom multilaterale og bilaterale kanaler og styrke myndighetens muligheter til å håndtere migrasjon og retur.

¹ Inkluderer bl.a. ; Meld. St. 24 2016-17 Felles ansvar for felles framtid; Meld. St. 25 2013-2014 Utdanning for utvikling; Meld. St. 41 2016/2017 Klimastrategi for 2030 – Norsk omstilling i europeisk samarbeid; Meld. St. 35 2014-2015 Sammen om jobben – Næringsutvikling innenfor utviklingssamarbeidet; Meld. St. 10 2014-2015 Muligheter for alle – Menneskerettighetene som mål og middel i utenriks- og utviklingspolitikken; Meld. St. 36 2016-2017 Veivalg i norsk utenriks- og sikkerhetspolitikk; de årlige stortingsproposisjonene, samt Handlingsplan for kvinner, fred og sikkerhet (2019-2022) og Strategi for norsk humanitær politikk.

3. Somalia har hatt inkluderende økonomisk vekst med økt sysselsetting blant ungdom og kvinner, styrket forvaltning av naturressurser og offentlig finanser, og høyere skatteinntekter.

Bærekraftsmål 1 – Utrydde fattigdom, 3 – God helse, 4 – God utdanning, 5 – Likestilling mellom kjønnene, 6 – Rent vann og gode sanitærforhold, 8 – Anstendig arbeid og økonomisk vekst, 10 – Mindre ulikhet og 17 – Samarbeid for å nå målene.

Prioriterte innsatsområder:

- Støtte til økonomiske reformer, stabilisering og Olje for Utvikling, samt investeringer via Norfund.

4. Den nasjonale forsoningsstrategien er gjennomført, og voldelig ekstremisme organisert kriminalitet har fått mindre fotfeste.

Bærekraftsmål 16– Fred og rettferdighet.

Prioriterte innsatsområder:

- Støtte gjennomføringen av den nasjonale forsoningsstrategien, inkluderende politikk og forebygging/bekjempelse av voldelig ekstremisme og organisert kriminalitet.

5. Kvinners deltakelse i nasjonale og lokale styringsprosesser er økt, og forekomsten av seksuell og kjønnsbasert vold er redusert.

Bærekraftsmål 5 – Likestilling mellom kjønnene, 10 – Mindre ulikhet og 16– Fred og rettferdighet.

Prioriterte innsatsområder:

- Støtte tiltak for å bekjempe SGBV, være en pådriver og sentral dialogpartner for kvinners deltakelse og medbestemmelse, samt sikre helhetlig integrering av likestilling i den norske innsatsen.

6. Humanitær respons, risikoreduksjon og klimatilpasning har forebygget humanitære kriser og irregulær migrasjon.

Bærekraftsmål 2 – Utrydde sult, 3 – God helse, 4 – God utdanning, 5 – Likestilling mellom kjønnene, 6 – Rent vann og gode sanitærforhold, 10 – Mindre ulikhet, 11 – Bærekraftige byer og samfunn, 13 – Stoppe klimaendringene, 15 – Liv og land og 16– Fred og rettferdighet.

Prioriterte innsatsområder:

- Helhetlig tilnærming mellom humanitær respons og støtte til stabilisering og langsiktig utvikling med vekt på motstandsdyktighet, vedvarende løsninger, forebygging og klimatilpasning.
- Bidra til å skape jobber og styrke samspillet mellom humanitær bistand og langsiktig utvikling for å forebygge fremtidige kriser og gi befolkningen bedre levekår der de bor.

Støtte til sivil stabilisering legger grunnlaget for en samfunnskontrakt mellom myndigheter og sivilbefolkningen i utsatte områder og reduserer risikoen for at sikkerhetssituasjonen forverres og at territoriell kontroll går tapt. Offentlig infrastruktur, fornybar energi, grunnleggende tjenester, økonomisk virksomhet, sysselsetting og fagopplæring av ungdom og kvinner gis prioritet. Det legges vekt på å bruke og styrke Somalias egne systemer der dette er relevant. Støtte til etablering og utvikling av lokale myndigheter er en viktig del av

støtten til stabilisering, godt styresett og økonomiske reformer, og er dessuten avgjørende for at myndighetene skal kunne yte tjenester som fremmer grunnleggende menneskerettigheter og sosial utvikling. Et vesentlig element ved støtten er finansiering av lønninger til offentlig ansatte, hovedsakelig innen utdanning og helse.

Støtten til økonomiske reformer på nasjonalt og lokalt nivå bidrar til inkluderende økonomisk vekst. Det legges til grunn at fremgang innen offentlig finansforvaltning og nasjonal ressursmobilisering over tid vil ha positiv effekt på kvalitet og rekkevidde for offentlige tjenesteleveranser og Somalias evne til å finansiere egen utvikling og sikkerhet. Dette er videre en forutsetning for gjeldslette og makroøkonomisk stabilitet og dermed økonomisk vekst per innbygger, næringsutvikling og sysselsetting. Jobbskaping vil i hovedsak skje gjennom vekst i privat sektor. Støtte til rammebetingelser vil være hovedinnsatsområdet for å fremme næringsutvikling.

Støtte til fred og forsoning har som formål å redusere konfliktrisiko og støtte opp under arbeidet med å etablere en fungerende nasjonalstat. Nasjonal forsoning og en fungerende og inkluderende styringsmodell er dessuten avgjørende for at voldelig ekstremisme og organisert kriminalitet skal få mindre fotfeste.

Hensynet til menneskerettighetene skal stå sentralt og integreres i det norske engasjementet. Særlig vekt skal legges på å bedre situasjonen for funksjonshemmede og de som er rammet av humanitære kriser og ekstrem fattigdom. Norge skal være en pådriver og en sentral dialogpartner om kvinners deltakelse og medbestemmelse i styringsprosesser og i kampen mot seksuell og kjønnsbasert vold, herunder barneekteskap og kjønnslemlestelse.

Norge skal fortsatt respondere på humanitære behov i Somalia i tråd med mål og prioriteringer gitt ved *Strategi for norsk humanitær politikk*. For å demme opp for stadig nye humanitære behov vil det være nødvendig med både en langsiktig tilnærming i den humanitære responsen, og økt støtte til forebygging av humanitære kriser - spesielt tiltak som reduserer konsekvensene av klimaendringer. Det vil være nødvendig å ta i bruk beste praksis for klimatilpasning i landbruket og ved utvikling av bosetninger, iverksette tiltak mot avskoging og ørkenspredning, samt kartlegge og utvikle vannressurser. Støtte til innovative løsninger for å utvikle markeder for ernæring og vaksinasjon, i kombinasjon med kontantoverføringer, vil bli vurdert. Regionalt vil det være aktuelt å støtte samarbeid om meteorologitjenester og effektive tiltak mot trekulløkonomien. Motstandsdyktighet bygges også ved at det er kapasitet til å respondere raskt ved naturkatastrofer, og at det etableres varige løsninger for internt fordrevne og et minimumsoppsett innen helse, klimavurderte vann-/sanitærtjenester og utdanning. For eksempel skal all norsk støtte til utdanning, uavhengig av kanal, bidra til et styrket flerårig utdanningstilbud til alle. Arbeidet med sikkerhet og stabilisering har direkte konsekvenser for den humanitære situasjonen og evnen til å respondere på kriser. Det vil bli vurdert om støtten til sikkerhet og stabilisering skal styrkes ytterligere.

Retur og migrasjon inngår som integrert og sentral del av norsk utenriks- og utviklingspolitisk samarbeid. Regjeringen skal sikre returavtaler og fungerende returordninger for personer uten krav på beskyttelse og med endelig avslag på opphold i Norge. I migrasjonsdialogen med viktige opprinnelsesland skal norske myndigheter sikre prinsippet om at alle land har plikt til å ta imot egne borgere.

3. Virkemidler for norsk innsats

Sikkerhetssituasjonen, lav kapasitet på myndighetssiden og omfattende korrupsjon utgjør vanskelige rammebetingelser for alle utviklingspartnere i Somalia. Omfanget av norsk bistand i kombinasjon med begrensede administrative ressurser og en utfordrende kontekst stiller krav til valg av kanal og partnere. Gjennom finansiering og dialog skal Norge være en viktig og synlig støttespiller for det multilaterale samarbeidet med Somalia, herunder bidra til styrket nasjonalt lederskap og eierskap til egen utvikling. Denne innsatsen vil skje gjennom oppfølging av norsk støtte til globale fond og multilaterale organisasjoner og aktiv deltagelse i styringsstrukturen for flergiverfondene til Verdensbanken og FN. De samme strukturer bør også brukes aktivt for dialog med andre internasjonale og regionale aktører med engasjement i Somalia.

Den politiske dialogen mellom norske og somaliske myndigheter bør opprettholdes og videreutvikles. Ambassaden i Nairobi skal ha et tett kontakt med Somalia. Etter planen vil Norge og Somalia i 2020 inngå en intensjonsavtale om årlige politiske konsultasjoner. Den politiske dialogen bør dekke hele bredden av det norske engasjementet. Norge har også en egen spesialutsending til Somalia med særlig fokus på fred og forsoning. Norges lange engasjement i Somalia gir vårt bilaterale forhold et solid fundament, og er en styrke i dette arbeidet.

Utviklingsinnsats innsats i Somalia vil være viktig del av det norske bidraget for å nå bærekraftsmålene. Komparativt fortrinn og/eller særlige interesser skal være utgangspunktet for bilateralt samarbeid. For eksempel gjelder dette nasjonal ressursmobilisering og – forvaltning og innsatsområder hvor vi har betydelig fotavtrykk, inkludert sikkerhet og stabilisering, migrasjonsfeltet, humanitær innsats og fred og forsoning. For å gjennomføre vedtatte reformer, trenger myndighetene bistand til å fylle umiddelbare kapasitetsbehov og til å bygge langsiktig kapasitet.

Norsk-somalisk diaspora utgjør ca. 42 000. Denne gruppen bidrar med betydelige ressurser til gjenoppbyggingen av Somalia, gjennom ulike former for finansiering, kompetanseoverføring og i verdi- og kulturutveksling. Den norsk-somaliske diasporaen kan utgjøre en ressurs som i større grad bør nyttiggjøres i forhold til det norske engasjementet i Somalia. Dette er aktuelt for utviklingsinnsatsen, herunder mer direkte bidrag til næringsutvikling. Norfund er allerede engasjert i Somalia for å styrke kapitaltilgangen til små og mellomstore bedrifter.

Myndighetene har begrenset kapasitet og tilstedeværelse mange steder i landet og det sivile samfunn er da en sentral kanal for tjenesteleveranser. Flere norske frivillige organisasjoner er viktige aktører for implementering av både norsk og annen bistand til Somalia. Disse bidrar også i det viktige arbeidet med å bygge opp et mangfoldig og dynamisk sivilsamfunn. Støtten til frivillige organisasjoner skal også sees i sammenheng med den helhetlige norske tilnærmingen. Et element av dette bør være at lokale organisasjoners kapasitet og bærekraft styrkes.

Styrket innsats for å forebygge humanitære kriser vil kreve langsiktig finansiering med en helhetlig innretning og mer samspill mellom humanitær respons og langsiktig utviklingspolitikk, samt aktiv dialog med myndighetene, det multilaterale systemet, bilaterale partnere og andre givere. Innenfor denne tilnærmingen vil Norge vurdere å støtte tiltak med mål om økt motstandsdyktighet og reduserte konsekvenser av klimaendringene i Somalia.

4. Risikovurdering

Somalia og det internasjonale samfunnet har nå en mulighet til endring, men veien frem er vanskelig. Det hefter store utfordringer ved de strategiske målene, og man har ingen garanti for at somalierne selv og det internasjonale samfunn vil lykkes i sine felles bestrebelser for en fredelig, demokratisk og stabil stat. Den største risikoen er at hele reform- og stabiliseringsprosjektet bryter sammen og at Somalia på nytt faller fra hverandre, der folk mister tilliten til en føderalregjering. Politisk ustabilitet, sikkerhetsutfordringer, naturkatastrofer og korrupsjon utgjør alle betydelige risikofaktorer som må inkluderes i arbeidet med Somalia. Geopolitiske rammebetingelser og den regionale dynamikken vil også kunne utgjøre en destabiliserende faktor. Den sårbare og uforutsigbare konteksten fordrer en fleksibel tilnærming. Norges bidrag til stabilitet og forsoning innrettes for å møte denne risikoen.

Somalia står overfor alvorlige natur- og klimarelaterte trusler, og regnes som et av verdens mest sårbare land når det gjelder klimaendringer. Utover de potensielt dramatiske menneskelige konsekvensene, vil dette også være en risiko for hele det politiske prosjektet, gitt koblingene til sikkerhet og levekår som begge kan undergrave statens legitimitet. Også store mengder interne «klimaflyktninger» har en politisk destabiliserende effekt. Både forebyggende arbeid og kapasitet til å bistå ved humanitære katastrofer vil derfor være essensielt for å redusere risiko. Ikke minst vil det være lønnsomt å støtte forebyggende innsats med vekt på tiltak som bidrar til klimatilpasning.

Risiko søkes redusert ved å bruke kjente kanaler for norsk innsats som FN-systemet, sivilsamfunnsaktører, multilaterale/globale ordninger og gjennom andre store givere. Dette er aktører som kjennetegnes ved å ha tung tilstedeværelse, gode systemer for risikohåndtering. Fra norsk side vil vi løpende vurdere behov for ulike kontroll- og evalueringstiltak. Risiko for korrupsjon må håndteres gjennom tett og regelmessig oppfølging av norskfinansierte partnere og prosjekter. Kapasitetsbygging og kunnskapsoverføring til myndighetene er integrert i programmene slik at korrupsjonsbekjempelse og kontroll gradvis styrkes i myndighetenes egne rutiner og reguleringer. Dette gjelder ikke minst støtten til reform innen offentlig finansforvaltning på flere nivå.

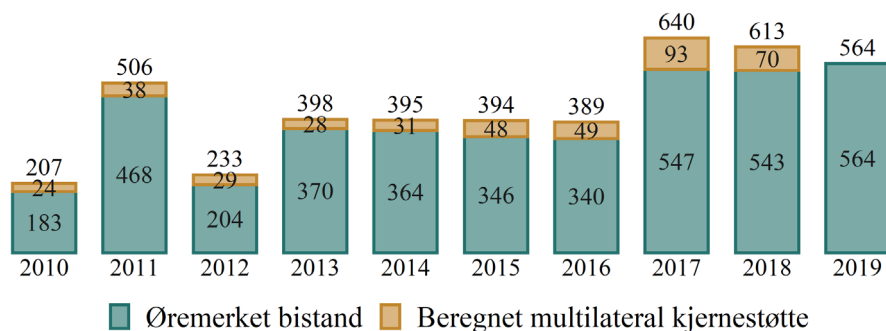
Tett kontakt med Somalia er viktig for å kunne opprettholde kontinuerlig myndighetsdialog og for å sikre ivaretagelsen av norske interesser i samarbeidet. Dette handler også om Norges evne til å følge og analysere den politiske utviklingen – en viktig del av risikohåndteringen. En vanskelig sikkerhetssituasjon medfører et omfattende og ressurskrevende oppsett, og sikkerhetssituasjonen kan endre seg raskt. Redusert kontakt som en konsekvens av en forverret sikkerhetssituasjon vil derfor representere en betydelig utfordring for Norges evne til å levere på strategien.

Gjennomføring av partnerlandstrategien vil stille store krav til personell i tjenesten mht. kompetanse, erfaring og personlige egenskaper. Dette vil kreve en bevisst opplærings- og rekrutteringsprosess og tett kontakt mellom ambassaden og hjemmesiden, også når det gjelder oppfølging av personell.

Vedlegg: Norsk bistand til Somalia

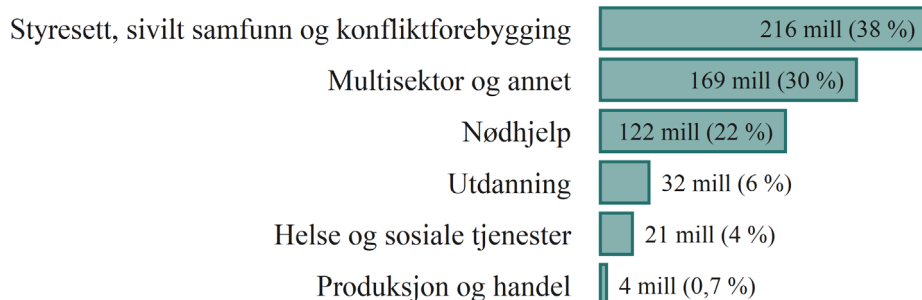
I 2019 utbetalte Norge 564 millioner kroner øremerket bistand til Somalia gjennom bilaterale og multilaterale kanaler. I tillegg viser beregninger at landet har mottatt bistand fra norsk kjernestøtte til multilaterale organisasjoner¹. 2019-beregninger er ikke tilgjengelige per i dag.

Bistand til Somalia, 2010-2019. NOK mill.

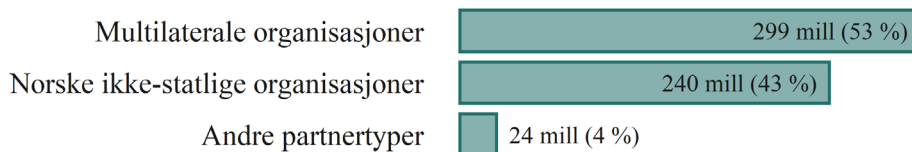

Norsk øremerket bistand i 2019

Tematisk fordeling, øremerket bistand til Somalia i 2019

Type partner, øremerket bistand til Somalia i 2019

¹ Beregnet norsk multilateral kjernestøtte til Somalia i perioden 2010-2018 er beregnet av OECD Development Co-operation Directorate (DCD). Beregnet multilateral kjernestøtte er basert de multilaterale organisasjonenes forbruk av kjernestøtte til mottakerland.